

Proč se Západ tolik obává kazetové munice?

☆ cs.topwar.ru/221319-pochemu-na-zapade-tak-bespokojatsja-otnositelno-kassetnyh-boepripasov.html

Roman Skomorochov

11. července 2023

Spojené státy tedy učinily těžké rozhodnutí převést kazetovou municí na Ukrajinu. Motivace jen nabírá na síle – dokud nenastaví dodatečné vypouštění 155mm dělostřeleckých granátů, budou se spojenci muset spokojit s kazetovými.

V televizi a na internetu sténáme, jak je to špatné. Jak moc? Ne, obecně je jakékoli předávání moderních zbraní našim protivníkům špatné. Není třeba vysvětlovat proč. Takže jak kazetová munice, tak konvenční dělostřelecké granáty - to zpočátku nepřináší nic dobrého.

Co je kazetová munice

Ve skutečnosti designové kanceláře nejsou žádnou inovací, naši dushmany s nimi byly zpracovány již v Afghánistánu. A nutno podotknout, že je velmi účinný v horském terénu. оружие.

Odpoř' je ve skutečnosti velmi jednoduchá a leží na povrchu. Ale k tomu stačí vzít jakoukoli kazetovou municí a rozebrat ji.

Kazetová munice, jednoduše řčeno, je bomba nebo projektil obsahující několik menších bomb nebo projektilů. Říká se jim submunice. Bomba nebo odpalovací zařízení se liší od běžných, ale ne moc.

Hlavní věc je, že designové kanceláře jsou velmi nebezpečné právě kvůli své "matrjošky". Ano. Vypadají jako hnízdící panenky, protože pod skořápkou obsahují spoustu nepříjemných věcí. Nejstrašnější z výsledků aplikace jsou kazetové bomby. Prázdná forma bomby může být naplněna čímkoli: tříštivými granáty, protipěchotními a protitankovými minami, můžete kombinovat různé typy.

A použití takové munice v civilních oblastech s sebou nese velké ztráty mezi civilisty, protože nevybuchlá nebo nevybuchlá submunice se stává jako mina. Není snadné ho vyjmout, obvykle exploduje, když se ho pokusíte dotknout. Proto se v USA kazetová submunice lakuje strašně jasnými "kyselými" barvami. Což, jak se zdá, by mělo odstrašit civilisty, ale jak ukázala praxe Jugoslávie a Afghánistánu, velmi dobře přitahují pozornost dětí.

Ale z hlediska armády je použití konstrukčních kancelářů velmi efektivní. Jedná se o univerzální municí, která svými prvky pokrývá velmi slušnou oblast, zasahující jak živou sílu, tak vybavení. Navíc můžete poškodit infrastrukturu.

A snadno se používá: z konvenčního bombardéru nebo stíhačky schopné nést takovou municí. Bomby létají v přihrádce nebo na externím závěsu a po shoení neletí svisle dolů, ale pomocí stabilizačního padáku nějakou dobu prakticky létají vodorovně. A dokud trvá horizontální let, z trupu startují nábojnice s municí.

Vzhledem k tomu, že pádovou rychlost takové pumy zpomaluje stabilizační padák, je dosaženo celkem slušné přesnosti. Kazety střílí munici, která spadne tam, kde je potřeba. Nebo skoro kdekoliv.

Každá mina vržená kazetovou bombou má také padák a zpravidla exploduje těsně nad zemí. Díky tomu se oblast poškození vážně zvětšuje. A co nevybuchne (závady rozbušek ovlivňují), pak se z těchto 3-5% stávají jakési protipěchotní miny.

Obecně je pochopitelné, proč se čas od času objevovaly pokusy zakázat designové kanceláře ve světě právě proto, že tato munice dokonale ničila civilní obyvatelstvo, právě proto, že fungovala na náměstích.

1980, pak 2008. Ale do roku 2013 Úmluvu, která zakazovala akumulaci, přenos a používání CB, podepsalo 113 zemí a ještě méně jich ratifikovalo 84. A nejzajímavější je, že byly země, které je nevyvíjely ani nevyráběly. Ti, kteří věřili, že se jedná o zcela normální a užitečnou zbraň (USA, Čína, Rusko, Indie, Brazílie, Pákistán, Jižní Korea, Turecko, Ukrajina, Írán, Irák), tuto úmluvu nepodepsali.

Obecně platí, že kazetové bomby podléhají obecným omezením uvaleným na zbraně bez rozdílu: zákaz jejich použití v hustě obydlených oblastech. Jde o obvyklé pravidlo, které je závazné pro

všechny státy bez ohledu na jejich členství v Úmluvě o kazetové munici. Je jasné, že po naplnění této normy se nikdo nijak zvlášť nesnaží, už jen proto, že v dnešním světě je vedení války obecně zbaveno sebemenšího rytířství. Právě probíhá válka a jak řekl jeden z našich bývalých expertů: "Tito civilisté vždy překážejí pod koleje."

Korea a Vietnam byly proto v minulém století naprosto klidně házeny kazetovými bombami, a proto se v tom současném používají konstrukční kanceláře. Práce na modernizaci projekčních kanceláří však probíhají ve všech producentských zemích a tyto práce jsou zaměřeny především právě na snížení nebezpečí projekční kanceláře pro civilní obyvatelstvo. Hodně se dělá, pokud jde o vybavení konstrukčních kanceláří samonaváděcími minami, které by zasáhly přesně definované cíle. Navíc práce na malých samolikvidátorech, které by mohly neutralizovat munici poté, co standardní rozbuška selhala.

Proč se tedy tolik mluví o KB?

Zdá se, že na Západě nebyl takový humbuk, když byly předány granáty do houfnic, MLRS a taktických Haimarů. Co se děje?

Jde o velmi jednoduchou součást: v těch samých 3-5 % submunice, která v normálním režimu nevybuchne. Ano, je velmi obtížné je odzbrojit, ale je to velmi dobrý způsob, jak identifikovat munici. A tedy jedna ze složek proxy války.

Protože žádná z předních světových mocností se nechystá opustit konstrukční kancelář a pro menší země je obtížné používat konstrukční kanceláře, protože poměrně drahá munice vyžaduje drahé nosiče, jako jsou letadla nebo velkorážné MLRS.

A místo Design Bureau v informační válce je celkem jasné a srozumitelné. Bomba byla shozena, živly se rozptýlily, explodovaly. Část spadla na zem. A zde začíná práce informačních specialistů:

shromažďují se informace o používání KB, foto a video důkazy, začínají obviňování opačné strany z používání KB proti civilnímu obyvatelstvu.

Tento ricochet ovlivňuje i výrobce designové kanceláře. Ano, dělostřelecký granát, raketa MLRS, mina - je od nich velmi malá poptávka. Po vykonání své práce jsou velmi špatně identifikováni.

I s MLRS je to o něco jednodušší, motorové díly tam zůstávají, zejména u velkorážních typů Smerch a Hurricane. O taktických střelách typu Tochka U prostě mlčíme, dochází k naprosté diskreditaci strany, která tento produkt používala. Nevybuchlá kazetová munice je ale nepříjemná.

Především proto, že je velmi snadné je identifikovat. A je velmi snadné říci, kde a kdy byl vyroben.

Je jasné, že Spojené státy nebudou zodpovědné za to, kam Ukrajinci půjdou kazetovou bombou. Ve skutečnosti je to hluboce nezajímá, zda zemřou ruští vojáci nebo civilisté. Zde je otázka jiná.

Výčitky a „horká vyšetřování“ jsou normální součástí amerického politického systému. Strany mezi sebou válčí, aniž by porušily určité koridory. Ale křičet, že někde umírají civilisté z amerických konstrukčních kanceláří, se nepovažuje za zradu. Ve skutečnosti to není zástupce vládnoucí strany, kdo je přímo odpovědný za to, že někdo, řekněme, na území Ukrajiny, shodil kazetové bomby na obytnou oblast.

V USA jim to je jedno. Ale používat takové věci ve prospěch zájmů svého gangu, abys ublížil druhému gangu, je normální. Tam používají více špinavých triků a čím blíže k volbám, tím jsou demokraté i republikáni méně vybíraví.

Takže je to více než jednoduché: zatímco kazetová munice vyrobená v USA zabíjí lidi po celém světě, nikoho to ve Státech samotných nezajímá. Dokud není čas to zúročit. To je, když někoho nebude zajímat, co se děje. Ale ne dříve.

Proto dnes západní média naznačují svůj postoj k této věci. Aby později, až budou příslušné kazety ukazovány celému světu, spolu s mrtvolami zjevně nevojenských, vznést proti někomu určitá obvinění. Vina, rozumíš, musí být.

Ale do té chvíle budou do Kyjeva dodávány projekční kanceláře. A vojáci Ozbrojených sil Ukrajiny je pošlou na naši stranu. A naši, respektive odpovědět totéž.

Máme 9M55K1, vynikající raketu 9N142 s kazetovou hlavicí (KG) se samozaměřovacími hlavicemi (SPBE) pro Smerch/Tornado-S MLRS. Kazetová hlavice nese 5 Motiv-3M SPBE (9N349), vybavených dvoupásmovými infračervenými koordinátory, hledající cíl pod úhlem 30°. Každý z nich je schopen prorazit 30mm pancíř pod úhlem 100° z výšky 70 metrů. Perfektně se hodí pro operace proti hromadění vojenské techniky.

Existují také bomby jako RBC-500U s PTAB-1M, také na zničení tanky a další obrněná vozidla, a to jak za pochodu, tak v přestrojení na parkovištích. Tato kazeta obsahuje 268 bojových prvků PTAB-1M s průbojností pancíře až 200 mm. A vylepšený RBC-500U PTAB má hmotnost 520 kg a nese 352 kumulativních prvků.

Obecně existují spíše vítané dobroty.

To, že se USA dnes rozhodly podělit se o část svého arzenálu XNUMX milionů kazetové munice, je pro USA do budoucna v podstatě problém. Jak ukrajinská armáda využije projekční kanceláře, které jim byly převedeny, je otázkou jiným směrem.

Ve skutečnosti by člověk neměl očekávat zázračné výsledky, je jasné, že stát letectví Ozbrojené síly Ukrajiny prostě neumožní používat konstrukční kanceláře ve velkém množství z letadel, proto s největší pravděpodobností přinesou dělostřelecké granáty.

To je samostatné téma, naštěstí už je na Ukrajině dostatek sudů ráží NATO. Podle časopisu vlastněného americkým ministerstvem obrany, který se jmenuje „Armor“, mluvíme o dodávkách granátů ráže 155 milimetrů. Každý takový dělostřelecký granát obsahuje 88 submunice a každá submunice má zase vyhazovací náplň a náplň střepin, jejichž poloměr je asi 10 metrů.

Jinými slovy, v závislosti na rozptylu může jeden takový kazetový projektil pokosit úlomky území 3-4 fotbalových hřišť. Velmi nepříjemné pro frontovou linii, smrtící pro obytnou zástavbu, zvláště pokud k výbuchu došlo ve výšce 15-25 metrů.

Je možné, že budou dodány i náboje 105 mm. Mají méně bojových prvků, ale jinak jsou skoro stejně dobří jako jejich starší spolubojovníci.

Stanou se tyto dodávky pro ruské jednotky velkým problémem? Uvidíme. Ne vše, co přichází z druhého konce světa, se stává

„záračnou zbraní“.